

Reflex 1. årg. nr. 1, marts 2008

57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktionsmødet: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard.

Reflex udgives indtil videre kun i PDF-form. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver.

Copyright 57° Nord 2008, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Webside: <http://57nord.dk/tidsskrift.html>

ISSN: 1903-0738

Digte modtages med kyshånd

Dette nummers digtere

- 2 Kell Ivan T Thygesen
- 4 Morten Carlsen
- 6 Jakob H Kowalski
- 7 Mogens Bynkou Nielsen
- 9 Silvestri
- 11 Hans Hüttel
- 13 Arne Poulsen
- 14 Leena Kristiina Kankaanpää Henningsdatter
- 16 Poula
- 18 J Nyd

Grafik

Forside Jan Nygaard og Kell Ivan T Thygesen
Bagside Jan Nygaard

A walk in the desert

the daily survival
in the fast lane
reflecting topics
smooth talk
tomorrows pin-ups
todays pop-ups

the intermediate survival
along the road
streamline personality
conventional speak
tomorrows zombies
todays yuppie

A walk in the desert
confront yourself
do say nothing
nobody's there
todays pains
tomorrows strains

the True survival
throughout the path of Life
overcomming status
declamates power
tomorrows celebrities
todays dignity

Forførende forståelse forelsket i forstanden

Forstanden er statens fundament
samlivets regulerende instrument
'En sygdom i livet'?
det så være givet
et samfund der er forrykt
Synges kærlighedens pris
lykkes alt på forunderlig vis

Forelskelse står på lykkens side
Under den kan du ikke lide
'En sygdom i livet'?
det så være givet
at livet må da være sygt
Synges kærlighedens pris
lykkes alt på forunderlig vis

Elske grimhed er samfundssvigt
Søg det skønne som en pligt
'En sygdom i livet'?
her så være givet
et råd at lide på trygt
Synges kærlighedens pris
lykkes alt på forunderlig vis

Forelskelsen og forstandens vægt
syge samfund kan blive lægt
En sygdom i livet
vil kun være givet
ved ensidighed og frygt
Synges kærlighedens pris
lykkes alt på forunderlig vis

Forfængelighed
blomstre fuldt i forårs flor
forandring fryder

Pferde Marsch

Oh, auf diese Wahnsinnsperde zu reiten
    gegen die gefürchteten Pforten
        von wo der ewige Schmerz
            verfließt
                wie Seenebel.

Vorwärts!
Vorwärts gegen Exil!
Weg von dem größten Betrug der Menschlichkeit!

Im verrückten Galopp!

Zu dem Zwecke

Die letzten Zigarette verglüht zum Filter /
und der Tag stirbt mit ihm.

sandhed

vore reneste sange
er dem om de mest
beskidte betragtninger.

kontrol

jeg må kontrollere
min trang til hengivelse og dermed til tab
af kontrol

hengivelsen til kontrollen
af min hengivelse
er stadig hengivelse

og hengivelse betyder altid
tab af kontrol
og omvendt

misunder ingen

der er stille
i huset nu
landligheden fornægter
sig ikke

en enkelt bil
en enkelt krage
en enkelt vågen nabo
det er sommer

vinden er væk
natten er stille
alt ånder fred
det tunge er let

årstiden er øjeblik
men øjeblikket evigt
så meget har jeg lært
jeg misunder ingen

skyggekast

jeg er nat
ser ikke
dagslys eller
solskinsskygger
fjorden er sort

jeg er nu
erindring
om glemsel og
gentagelse
fjorden spejler himlen

jeg er blæk
pen og papir
og skyggekast
min skygge er
stjernerne på himlen

Telefonen er ikke opfundet endnu
Så jeg henvender mig på denne gammeldags måde
Levende begravet i overvejelser
I forbifartens liv
Kommende og gående
Jeg henvender mig for at få luft
Kære digt
I dag købte jeg køkkenruller
Shampoo og svinemørbrad
I dag mangler jeg ingenting
Det gør ingen forskel
Enhver henvendelse kommer for sent
Kontoret er for altid lukket
Bank forsigtigt
Det er en skrøbelig dør

Mogens Bynkou Nielsen

Det er ikke et spørgsmål om ord
Det er ikke et spørgsmål om linjer
Det er ikke et spørgsmål om værdighed
Det er ikke et spørgsmål om stil
Det er overhovedet ikke et spørgsmål
Hvor tit skal jeg sige det
Det er et spørgsmål om orden
Det er et spørgsmål om mening
Det er et spørgsmål om at stå fast
Når alt andet flyder
Det er et spørgsmål

Partycake Mix

Lyserød er den farve som det hele endte med, og kagen tårner sig op som et vakkelvornt løfte på mormors gamle kry-stalfad. Stuen er fyldt op med datterens gæster og hun kan høre dem skrike mens de leger en leg som hun ikke kender længere. Der er otte gæster, så der skal være et stykke til alle. Langsomt vikler hun mormors gamle kagekniv ud af det blå stykke stof, som den altid ligger i. Solen blinker skarpt i æggen og hun presser den ned i den tykke glasur. Hendes ene dobbelthage blævrer, da bladet skærer igennem lyserød og ned i den svampede masse under røgsløret. Et stykke til dig, et stykke til mig og et stykke til nerven der ikke vil holde op med at dirre når sukkerposen er åben. Hun kan vel nok tage et stykke. Pigerne er jo kun syv år og kan ikke spise så meget. Hun svælger, da glasuren sætter sig fast i ganen og den søde kage designet til små

børn glider forbi hendes hjerte og ned i mavesækken. Hendes anden dobbelthage dirrer da et par tårer flugter som en afsporet bil ned over hendes bakkekinder, og det andet stykke glider ind i munden. En af pigerne skriger inde i stuen, men det er af fryd og den samme fryd bølger igennem hende da hun trykker sin finger dybt ned i glasuren og smører det på sine læber som kvalmende lipgloss. På hendes kinder sidder rester af lyserød og smaskende knuses det tredje stykke mellem hendes kæber som et svampet stykke danseskole fra hun var syv og havde et lyserødt tylskørt på. Men danselærerinden trak mor til side, og havde nænsomt fortalt hende at hendes datter var alt for fed til at danse ordentligt og hun overhørte det hele. Stykke fire får hendes kinder til at bule ud, for hun har endnu ikke slugt det tredje stykke. Det flyder ud over hendes

spiserør som en udspændt faldskærm og sammen med det vibrerer hendes tredje dobbelthage i en fedtgul efterligning af en presenning i stærk blæst og hun tygger og hendes ene kindtand protesterer da sukkeret bider ned i et lillebitte hul. Hun fylder et større hul med det femte stykke kage, det sjette stykke kage, det syvende stykke kage og hendes mave buler længere frem end hendes små brystlapper. Tårerne holder ikke op, men de er fyldt med sukkerkrystaller og løber langsommere. Der er stille i stuen nu, og hun kan høre maven skrike højt. En lyserød bobbel af spyt træder frem på hendes læber, og så genser hun danseskolen i lyserødt tyl vælde ud på kagefadet. Pigerne skriger på kage fra stuen, og hun tørrer sig om munden. Hendes hænder former den fugtige klump på mormors kagefad til et styrtet tårn og sætter syv lys i. Der er 10 teskeer.

Roadmaster

Spillekort, blå og hvid bagside, flager rundt i hidsige mønstre omkring den let grynedede asfaltvej. Rimfrosten er vokset frem mellem granuleringen som ukrudt, og kun hist og her er de blevet mejet ned af brede og smalle dæk. Flappende lyde gisper den tidlige aftenkulde ind og den røde Roadmasters forhjul snurrer rundt og rundt, et lykkehjul med kun et enkelt muligt nummer. Det er så meget den 26. december som det nogen sinde vil blive og den strækker sig ind i årene der kommer efter. Langt længere end dens forgængere mestrede det. På huset ud for cyklen blinker det gyldent og rødt, smukke bebudelsesmønstre til Frelseren og Gavebringeren. Glimtene lyser vejen op i stødvise sekunder, det pumper stødvist ud på vejen. I kølergitteret sidder kødet mast helt ind til metallet endnu længere inde, og det drypper mens hjulet spinner og drejer. Julestrømmen får det afskrællede metal på cyklen til at skyde stråler ind gennem

bilens forrude og tilbage mod vejens huse. En stor fortand ligger udflået og alene ved det ene forhjul, den anden er bleve presset så langt ind i den lille drengs mund, at der er en udbulning i hans nakke. Kortene flyver og danser, kongerne paraderer med knægtene ved deres sider og spar konges sværd er højt hævet. Prissedlen sidder stadig på cyklen og ved de sammenpressede eger på baghjulet blafrer en rest kulørt papir. Den måtte have sat sig fast, da den rullede rundt i stuen, cyklen, Roadmasteren. Bilen er rød, svungne former, en Buick Roadmaster. Velpoleret, oversprøjtet med lymfevæsker og blod. Drengens hage hviler på den øverste bue, som beundrede han noget med hovedet i hænderne. Han blinker, og bilen får endnu et lag ophedet lak. Det klikker, når han synker. Det klikker, da døren i førersiden åbner sig. Det klikker i hans brudte knogler, der gnider mod hinanden som liderlige hunde. Symmetri er evig i december, hans

helt personlige rødforskydning sætter ind med ivrige mejsler. Øjne kigger på drengen, føreren er ung med tårer løbende og håret klasket sammen ved sammenstødet. Drengen glider halvt ned af kølerhjelm, ned mod den største sø i landet og han trækker slubrende vejret helt ned i bunden af sine punkterede lunger. Roadmasterens hjul dør ud, og der sidder kun det sidste spillekort stukket ind ved egerne. Roadmasterens motor dør ud med et host. Føreren falder på knæ ved siden af ham, men ved ikke hvad han skal gøre. Drengen kigger på ham med åben mund og spyt silendeud mellem blodet. Fra huset blinker julelysene. Kortene rammer jorden omkring dem, et efter et. Billedsiderne klæber sig fast til det forkromede, flydende jern. Bilens horn sætter ind. Gavepapiret løsner sig fra cyklen. Alt løsner sig fra hinanden og smelter sammen til en rød ide badet i rødt lys. Stjernerne blinker. Drengen blinker som et strømsvagt trafiklys. Symmetri er skønhed.

Danmark!
her ligger du forvirret
i mørket fra tredivetusind websider
og de anonyme læserbreve
ingen så dig lukke dig inde
alle er der sammen med dig
her hvor intet spørgsmål bliver stillet

var det dig
jeg hørte spille klaver med min far
dengang
i nittentreogtres
dig jeg så i en gammel tv-avis hvor
alle smilede
i nittenenoghalvfjerds
måske var jeg bare alene den aften
jeg troede jeg vidste
at jeg troede på dig

Danmark!
din forvirrede gamle fanden
som jeg altid vil bo sammen med
hvorend jeg befinder mig
jeg savner din trækken på skuldrene
og at møde alle dine gamle venner

det var ikke dig
der råbte ad mig på gaden
dengang før jeg blev gråhåret
og lignede én, jeg aldrig har været
det var ikke dig
der var ligeglad med dig selv
og lignede en sminket gammel tante
i afbleget spadseredragt

Danmark!
du har sikkert aldrig været til
og jeg savner dig
jeg elsker dig
jeg hader dig
jeg vil ikke undvære dig
bliv fra mig og vær hos mig

Supermule ankommer til tiden

Is it a birth?

Is it a plan?

Oh yes

det er Supermule

fanget med højholt kamera

og en let rysten på hændelserne

mens han styrer ind gennem skyskraberne

og lander på venstre scenebred:

Mine damer

og herrer

og ministre

og terrorister

og defaitister

og angstneurotiske pindsvin

og avatarer som fanden tager

og sangstjerner fredag aften

og skattetænkere

og bloggere

og iværksættere

og prostituerede forfattere

og medlemmer af livet på nettet

og resignerede fornyere

og hjemløse arabere

og hjemfaldne nationalsnegle

og teoretiske fodboldtrænere

og langsigtede skattelettere

og fotografer af solnedgange

og dronninger

og nasseprinser

og racister i liguster

og følede folketingskvinder

og tilforladeligt hånende folketingsmænd:

Hvor er I fra ?

Hvor er I til ?

Sol - Hav - Kærlighed.

En solbeskinnet strand,
en helt nøgen mand,
en måge der skriger, en kvinde der ler`
medens de grønblå bølger sig hæver mer` og mer`
slår ned mod stranden og løber sig trætte i sandet,
medens kvinden og manden - sammen - de nyder vandet.

Så går hun der i sandet,
omkranset af de lune vinde, klitterne og vandet,
medens solen fanger de sølvgrå måger i flugt,
og havet og tang sige goddag med sin velkendte lugt,
da kaster hun sig i sandet, og glædes ved sin lyst,
helt nøgen og fri - der - ude på den helt øde kyst.

En klit de da fandt,
den kvinde og den mand,
i elskovsfavntag så ømme,
de sammen et glædesbæger ku` tømme,
et elskende par - i en kærlighedsstund,
kun solen så på - så stor og så rund.

Leena Kristiina Kankaanpää Henningsdatter

Leas Klage:

Alabasterhud
foran Jakob

Han er svær at få i tale
Slås med engle
-uafvendeligt

Selv når jeg
blotter min blusel
fatter han
om min
hæl

Fedt er gulligt og glinsende

Hun skvulper
hver gang
togvognen
rystes

Hvornår flyttede synden
Fra underlivet til munden?

At vente på ordene
at føle papirets
taktile tentakler

dette togt mod Troja

end ikke den Skønne Helena
løfter et øjenbryn

også hun får Botox

Som solens stråler
rammer huden,
kroppens grænse
og varmer den sagte
sådan gemmer jeg
dine ord
under min
krops grænse
og varmes ved dem
subkutant

Hydrema

Grødegrumset graver jeg
Bliver bestandigt begejstret
for hver kubikmeter
masse
det lykkes
at omrokere

rumfang

Sommerfugledalen

*I sommerfugledalen
leder jeg længe
stejle skrænter
på himlen en rodhalet falk*

*jeg finder fodfæste næsten
med fodder på klippegrund
blå øjne spredt ud på kjolen
hviler mig lidt en stund*

*en stenmasse ligger på jorden
jerntung, grå og beskidt
jeg kalder på sommerfuglen
den flagrer så fingerlet*

*af kærlighedsstovet tynget
så let så let*

så let

Stilhed

*Læg mig på en klovermark
græshopper i maven
solens ro
jeg vil være stille*

*blåt lys overalt
selv træerne er blå
en lilla snudebille*

*får øje på en skarabæ
grønne Afrika
næsehornsro*

*nynner på en melodi
fra min barndomshave
skyggefuldt rabarberbed
jeg vil være stille*

Påfuglen

Nu er den her igen
spankulerer rundt i mit køkken
gulvet støves af
med fejende bevægelser
den glør provokerende på mig
med sorte stikkende øjne
sådan lidt hoverende
som om den ejede det hele

jeg prøver forsigtigt med et par ord
om menneskelig selvforståelse
kvindelig intuition
blødhed
men den er rablende ligeglad
svanser bare videre
og vil ses
ses
ses
dyrkes
udgives og oplæses
anerkendes og udstilles
anmeldes
anmærkes
mærkes
læses
høres
beundres
kors hvor er jeg træt af den
den pisse påfugl

til sidst taber den en halefjer
jeg tar den op
og sætter den i hatten

adonislolitadogalienlover et cetera

den totale friheds blodige flod fosser gennem kroppene

der findes en art Ruby Tuesdaycisme i os alle
nogen opdager det aldrig

kroppen er begærets gode undskyldning

hver attraktion som opnår programflade i bevidsthedernes stjernekastere
umiddelbares

    på gentagelse
lortet afprøves
    til kønsvæskerne tørrer ud
    illusionerne overskrives
    og virkeligheden fossilerer

brændt celluloid

så nyd svineriet
    før det hele forsvinder
                    i let regnbuet lys
                                    i træet af måske

Hjem øver Limfyveri

ner a kommer øver broven frå Ålbårre
er dé noe i me
un or
sãm segjer
no er do kommen hjem té Vennsysse
sãnt er e nåkk måner som hãr e
men hva dé er
som kaller e fram i åss
er énkj ålltidjer té å segj me or
å dé er slett énkj sékker
dé er dé sam

Hjem over Limfjorden

når jeg kommer over broen fra Aalborg
er der noget i mig
uden ord
som siger
nu er du er kommet hjem til vendsyssel
sådan er der nok mange som har det
men hvad det er
som kalder det frem i os
er ikke altid til at sige med ord
og det er slet ikke sikkert
det er det samme

